

Poníčkovi přátelé

Pepina
a její
vysněný poník

Linda Chapman
Kristen Humphrey

Poníčkoví přátelé Pepina a její vysněný poník

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.mf.cz
www.albatrosmedia.cz

mladá fronta

Linda Chapman
Poníčkoví přátelé: Pepina a její vysněný poník – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2026

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

Poníčkovi
přátelé

The text is surrounded by a collection of decorative elements including small five-pointed stars, four-pointed sparkles, and tiny dots. These elements are scattered around the text, with a higher concentration to the left and right, and a few at the bottom right.

Poníčkoví přátelé

Pepina
a její
vysněný poník

Linda Chapman
Kristen Humphrey

mladá fronta

Obsah

Úvod: Hvězdík	9
1. Týden s poníky	11
2. Zvláštní dárek	23
3. Kouzelný poník	37
4. Estelinina chaloupka	51
5. Zapeklitý problém	67
6. Útěk!	85
7. V bryndě!	105

Úvod

HVĚZDÍK

Pepina se zadívala přes zvlněnou louku. V dálce se pod oblohou posetou hvězdami páslo stádo nádherných poníků. *Zase mám ten krásný sen*, pomyslela si se záchvěvem vzrušení.

Tmavomodrý poník zařehťal. Opustil stádo a rozběhl se k ní. V hřívě se mu

mihotaly hvězdičky a narůžovělý ocas
za ním vlál jako prapor.

Když k ní dorazil, šťouchl ji hlavou
do hrudníku. Pepina ho objala kolem
krku. „Ahoj, Hvězdíku,“ zašeptala.

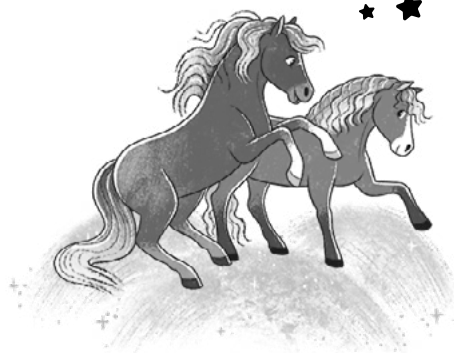
Poník znova zařehotal a otřel se jí no-
sem o tmavé vlasy.

Pepina se mu vyhoupla na záda.

„Jedeme!“ Pevně se ho držela za hří-
vu a poník s ní cválal přes kouzelnou
zemi...

Kapitola 1

TÝDEN S PONÍKY

Pepina zhltna chleba na tři kousnutí, strčila talíř do myčky a rozběhla se ke dveřím. „Měj se, babi!“

Na vrcholku schodiště se objevila babička v květovaném županu. „Ty už jdeš do stájí?“ zeptala se překvapeně.

Pepina přikývla a nazula si holínky.

„Domluvily jsme se s Hankou, že tam dneska půjdeme brzy ráno. Nechceme přijít ani o vteřinu.“

„Tenhle týden sis užila, vid?“ zeptala se babička, když scházela ze schodů.

Pepina se rozzářila. „Byl to nejlepší týden na světě!“ Láskyplně babičku objala. „Moc děkuju, že jsem u tebe mohla zůstat.“

Pepina milovala poníky snad od narození, ale bydlela ve velkém městě, takže skoro neměla příležitost se na nich svézt. Její rodiče si nemohli jezdecké lekce dovolit, a tak si musela vystačit s hračkami plastových koníků a občasnou lekcí jízdy na poníkovi, když přijela k babičce na venkov. Ale tyhle jarní prázdniny ji babička pozvala k sobě a zaplatila jí týden s poníky v jezdecké škole kousek od svého domku. Byl to nejlepší týden, jaký kdy Pepina zažila! Každý den trávila ve stájích, pomáhala se starat o poníky a jezdila na nich.

„Já si ten týden s tebou taky moc užila, zlatíčko,“ usmála se babička. „Bude se mi po tobě stýskat, až odjedeš zítra domů.“

Pepina se těšila, že zase uvidí maminku s tatínkem, ale při pomýšlení, že nebude chodit do stájí a vídat svoji novou kamarádku Hanku, se jí chtělo brečet. Rychle zamrkala, aby zahnala slzy. Nechtěla si zkazit poslední den smutněním.

Rozloučila se s babičkou a vyběhla ven. Na modré obloze zrovna vycházelo slunce a na trávě se třpytila rosa. Jak pospíchala po kamenité cestě ke stájím, tmavé vlasy se jí pohupovaly na ramenou a na zádech jí nadskakoval batůžek.

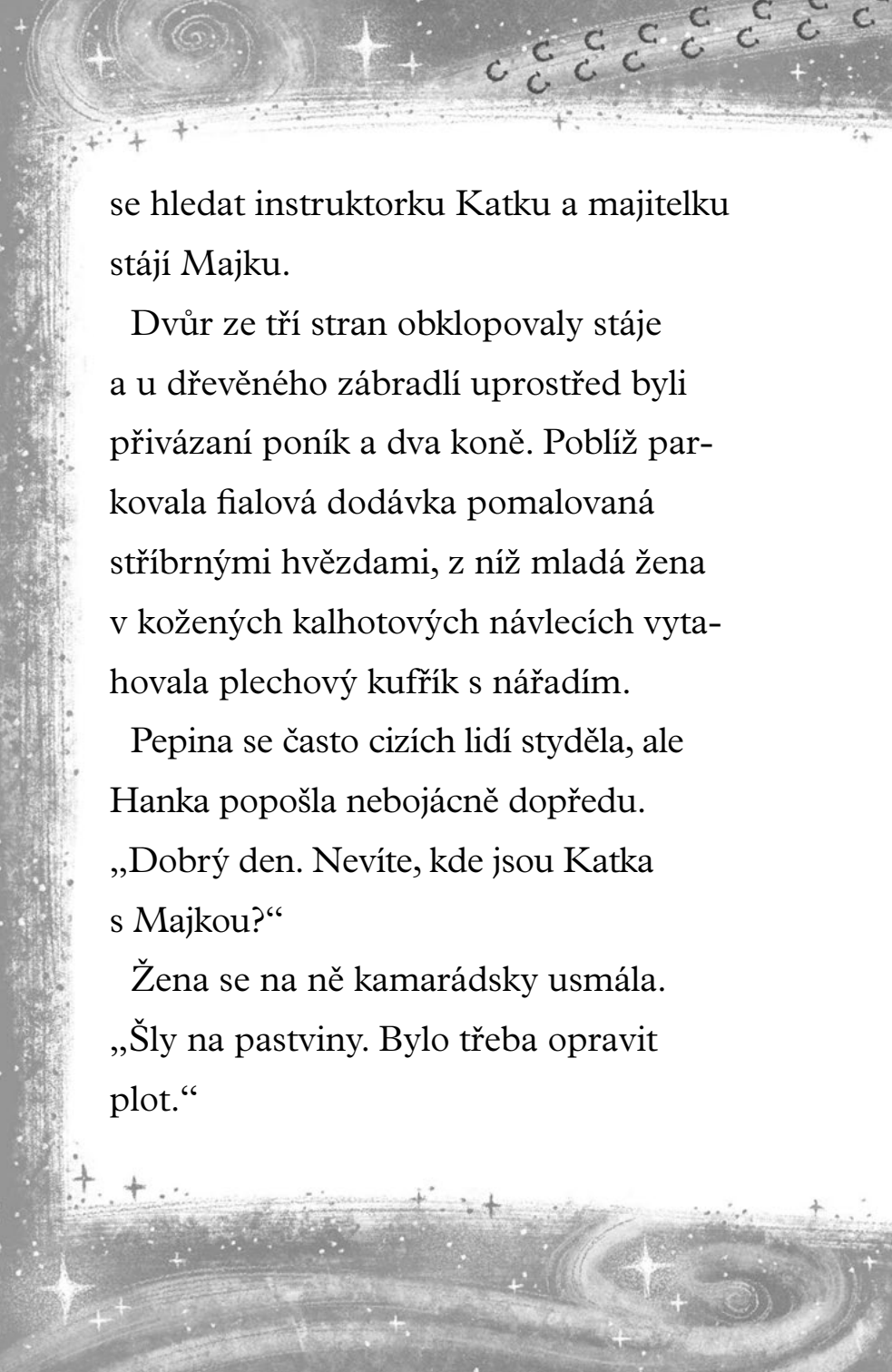
Minulo ji auto a Pepina v něm zahlédla Hanku, která jí nadšeně mávala.

Hanka z něj vyskočila skoro ještě dřív, než úplně zastavilo, a nedočkavě se usmí-

vala. „Ahoj, tati!“ zavolala a zabouchla za sebou dveře. Rozběhla se k Pepině a objala ji. Skamarádily se hned první den, protože byly jediné, kdo chtěl čistit stáje, místo aby během polední přestávky hrály pálkovanou. Oběma bylo devět let a obě milovaly poníky!

Cestou ke stájím vzrušeně klábosily o odpolední soutěži. Když si odložily batůžky ve skladu s jezdeckou výstrojí, vydaly

se hledat instruktorku Katku a majitelku stájí Majku.

Dvůr ze tří stran obklopovaly stáje a u dřevěného zábradlí uprostřed byli přivázaní poník a dva koně. Poblíž parkovala fialová dodávka pomalovaná stříbrnými hvězdami, z níž mladá žena v kožených kalhotových návlecích vytahovala plechový kufřík s nářadím.

Pepina se často cizích lidí styděla, ale Hanka popošla nebojácně dopředu. „Dobrý den. Nevíte, kde jsou Katka s Majkou?“

Žena se na ně kamarádsky usmála. „Šly na pastviny. Bylo třeba opravit plot.“

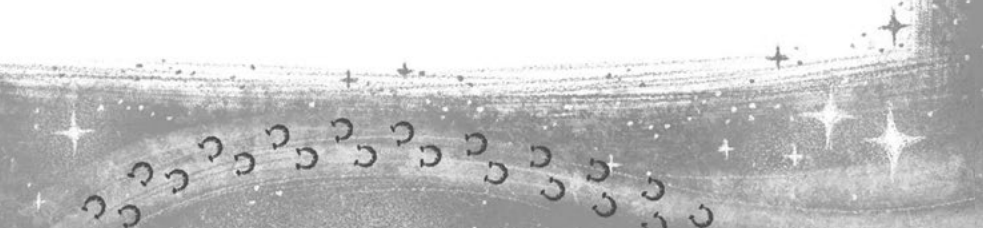
„Díky.“ Hanka se na ni zvědavě podívala. „A kdo jste vy?“

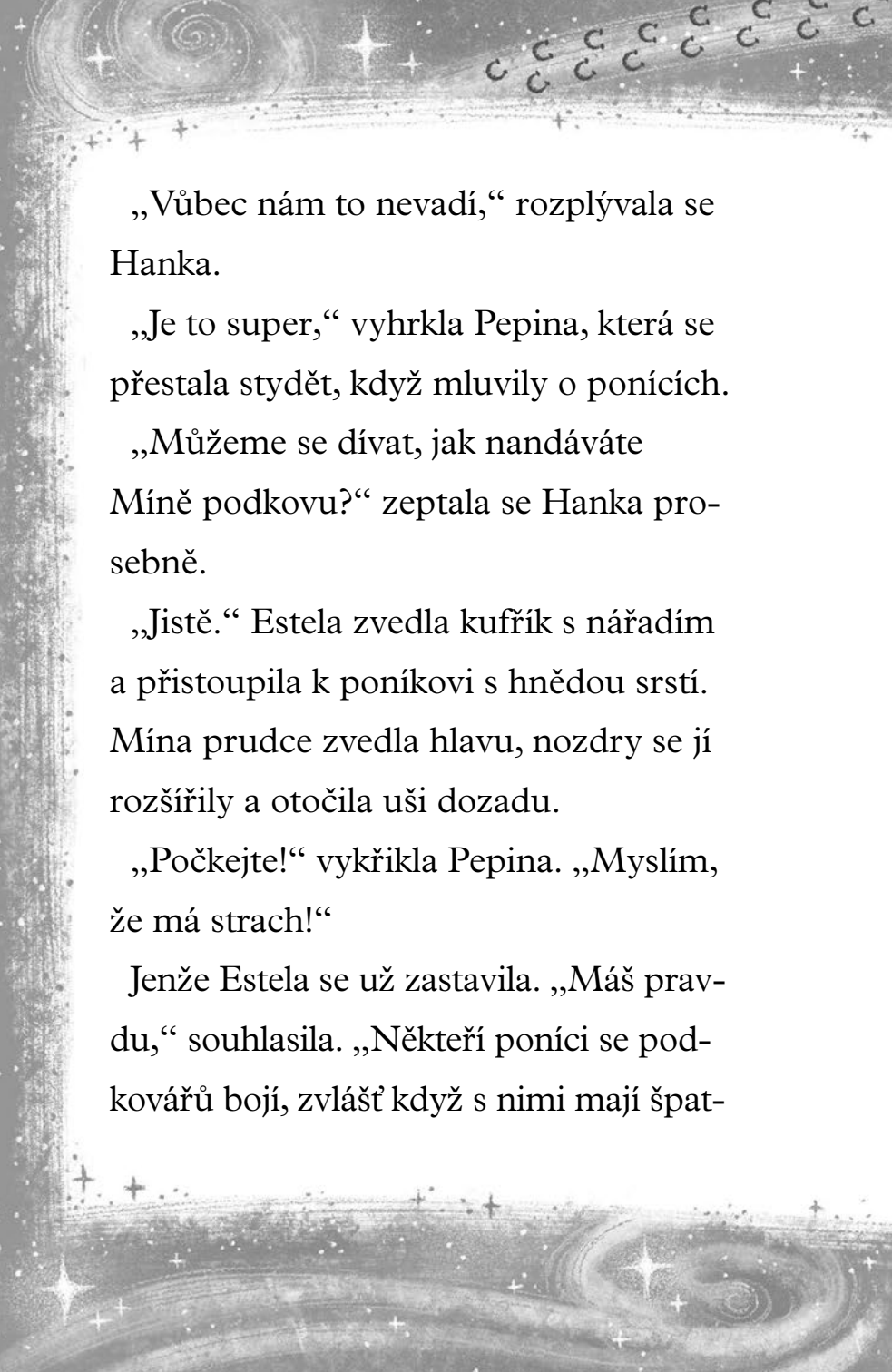
„Estela. Jsem pohotovostní podkovářka.“ Pepina věděla, že podkovář upravuje koním kopyta a nasazuje jim podkovy, aby si na tvrdém povrchu nezničili nohy. „Majka mi volala, že Mína ztratila podkovu, a chce to vyřešit, než přijdou jezdci. Probíhá tu týden s poníky, že?“

Hanka přikývla. „Je to bezva! Hodně jsme jezdili, ale nejvíc se mi líbilo, že jsme se starali o poníky.“

„To bylo prima,“ připojila se Pepina.

„Takže se vám líbí starat se o poníky?“ zeptala se Estela. „Nejen na nich jezdit?“

„Vůbec nám to nevadí,“ rozplývala se Hanka.

„Je to super,“ vyhrkla Pepina, která se přestala stydět, když mluvily o ponících.

„Můžeme se dívat, jak nandáváte Míně podkovu?“ zeptala se Hanka prosebně.

„Jistě.“ Estela zvedla kufřík s náradím a přistoupila k poníkovi s hnědou srstí. Mína prudce zvedla hlavu, nozdry se jí rozšířily a otočila uši dozadu.

„Počkejte!“ vykřikla Pepina. „Myslím, že má strach!“

Jenže Estela se už zastavila. „Máš pravdu,“ souhlasila. „Někteří poníci se podkovářů bojí, zvláště když s nimi mají špat-

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy Poničkoví přátelé: Pepina a její vysněný poník.

Pokud se Vám ukáзка líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.